

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Q. Horatii || Flacci Sermo-||nvm, sev Satyra-||rvm, sev
Eclogarvm libri || duo: Epistolarum li-||bri totidem.**

Horatius Flaccus, Quintus

Francofurti ad Moenum, 1577

9. Ad Claudium Neronem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-306)

A Georg. i. *Nec torpere gravi passus sua regna veterno.* funestum appellat hoc loco Horatius: stolidum Catullus in carmine ad Coloniā, *Sipote stolidum repente excitare veternum.* Est autem propriè veterenus morbus, quo quis somni necessitate (vita dicam) adamantina vrgetur, omnium propemodum rerum oblitus.

QVÆ NOC. SEQVAR: FVGIAM, &c.] ea sequar, quæ scio esse damnosa: fugiam autem, quæ mihi vtilia futura exploratum habeam. quod est incontinentis, seu impotentis, id est, eius, quem Aristoteles ἀκρατῆ nominat. dictus autem ex eo est quòd in illo partem animi meliorem, videlicet rationem, vincat deterior, nempe cupiditas, & libido. vide Arist. lib. 7. de morib. ad Nicom.

ROMÆ TIB. AM. VENTOS.] mobilis sim, & inconstans. simile illud est sat. 7. lib. 2. *Romæ rus optas, absentem rusticus urbem Tollis ad astraleuis.* infra epist. ad Mecen. 3. *plebem, ventosam* nominat. Sic apud Eurip. Hippoly. coron. nutrix ait Phædræ offendit presentibus, amare, quæ absunt, his verbis Οὐ δὲ σ' ἀρέσκει τὸ παρὸν τὸ δ' ἀπὸν φίλτερον ἦν.

B **ET SE] gerat.** Cicer. ad Matium lib. 2. epist. *Quoniam modo me gererem aduersus Cesarem, vsus tuo consilio sum.*

IUVENI] Tiberio Claudio Neroni.

VTQVE COHORTI] & quomodo cohorti placeat. sic autem habent libri veteres, pro quo vulgati, *atque cohorti*, minus rectè.

SVBINDE] deinde, vt satyr. 5. lib. 2. Sparge subinde.

INSTILLARE] tralatio est à rebus liquidis, quæ instillantur: vt satyr. 2. lib. 2. Cuius odorem olei nequeas perferre, &c. Caulibus instillat.

VT TV FORTVNAM.] suprâ Od. 27. lib. 3. *bene ferre magnam Disce fortunam.* quasi dicat: si secundam fortunam insolenter, & immoderatè feres, nec nos insolentiam tuam feremus.

IX. AD CLAVDIVM

Neronem:

C **SEPTIMIVS, Claudii, nimirum intelligit vnus,**

Quanti me facias. nã, cùm rogat, & prece cogit (coner,

Scilicet, vt tibi se laudare, & tradere Dignū mente, domoque legentis honesta

Neronis:

Munere cùm fugi propioris censet amici: Quid possim videt, ac nouit me valdius ipso.

Multa quidem dixi, cur excusatus abire Sed timui, mea ne sinxisse minora putarer, (dus uni.

Disimulator opis propria: mihi commo-

Sic ego maioris fugiens opprobria culpa, D Frontis ad urbana descendendi premia.

quòd si

Depositum laudas ob amici iussa pudorè:

Scribe tui gregis hunc: & fortem crede, bonumque.

SEPTIMIVS] hic ille est Septimius, ad quem scripta est Oda 6. lib. 2. Septimi Gadeis adiure mecum, &c.

NAM, CVM ROGAT] secutus sum hoc loco & testimonium P. Vict. qui lib. Var. lect. xx. testatur ita scriptum esse in antiq. cod. & meam ipsius conscientiam, qui hanc scripturam offendi expressam in tribus cod. Vatic. & lannoct. Faer. Tornel. & Clericano, Nicotiano, Ruffard. meo. neque verò quemquam commouere debet alterum, cùm quod sequitur quarto ab hinc versu. est enim locutio ἀσύνδετος, hoc modo, cùm rogat, cùm censet me propioris, id est, interioris, seu intimi amici munere fungi, *Quid possim videt, &c.*

ET PRECE COGIT SCILICET] legenda sunt hæc continenti, & non intermisso spiritu. significat autem, amicorum, & virorū bonorum preces vim cogendi quandam obtinere apud nos: hoc modo, cùm rogat, & scilicet rogando cogit, &c. *quid possim videt.*

LAVDARE, ET TRADERE] id est, commendare, vt eum in fidem, & amicitiam tuam recipias. sic loquitur epist. ad Loll. 2. hoc libro, *Fallimur & quodam non dignum tradimus.* & sat. 9. lib. 1. *haberes Magnum adiutorem, posset qui ferre secundas: Hunc hominem velles si tradere.* M. Tull. epist. ad Cæs. lib. 7. *totum denique hominem tibi trado de manu (vt aiunt) in manum tuam istam, & victoria, & fide prestantem.* & ad Trebat. eod. lib. *sic eite commendauit, & tradidi, vt grauissimè, diligentissimèq. potui.* Sallust. coniur. Caut. ex epist. Ca. i. *Nunc Orestillam tibi commendo, tuaq. fidei trado.*

DIGNVM M. D. QVE L. H.] vel tamquam dignum mente, & domo Neronis, &c. vel reuera dignum Neronis mente, id est, animo, & domo, id est, familia, seu contubernio & conuictu. legentis honesta, id est, res honestas, & honestos viros eligentis, atque in suam amicitiam recipientis.

MVNERE CVM FVNGI PROPRIORIS] id est, cùm censet me vti munere, & fungi officio interioris amici, quid apud te possim, videt, &c. nemo enim quenquam opulento alicui, & potenti viro commendat, nisi qui apud eum gratia valeat, sitque ei pãne intimus.

NOVIT ME VALDIVS IP SO] perinde ac si diceret, non arbitror me tantum apud te valere, vt quemquam tibi commendare, & tradere conari debeam: sed ille tamè me rogat, vt id faciam, sibi que ita persuasit, me abste impetraturum. valdius autem valet idem, quod magis, vt in epist. ad Pilones, *Valdius oblectam populum dimissa per aurem, &c.*

MVLT A QVIDEM DIXI, CVR] multas
Xx ij quidem

A quidem causas attuli, quibus hoc commendandi munus mihi ab eo impositum deprecarer.

SED TIMVI, MEA NE, &c.] id est, sed timui, ne ei vireis meas, meamque apud te gratiam nimis extenuare, & dissimulare viderer. talis describitur εἶρων ab Aristotele lib. 4. de morib. ad Nicomach. his verbis, ὁ δ' εἶρων δοκεῖ ἀρνεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἐλάττω ποιεῖν, id est, dissimulator autem ea negare videtur, quæ in se insunt, aut minora fingere. sed hoc interest, quod εἶρων laudatur: dissimulator opis propriæ vituperabilis est, si suam opem dissimulat, ne alteri proffit. sic sat. 10. lib. 1. *Defendente vicem modò rhetoris, atque poëta, Interdum urbani parentis viribus, atque Extenuantis eas consultò.*

B MAIORIS CVLPÆ] dissimulationis, & animi in officio tribuendo restricti, ac maligni. Est enim maior culpa, grauiusque peccatum nolle commendare aliquem virum bonum, & dignum amicitia potentium virorum, apud virum potentem, dissimulando suam gratiam, & extenuando suas vireis, quàm talem virum commendando, subimpudentem, & subaudacem ab illo potente viro existimari.

FRONTIS AD VRB. DESC. PRÆM.] ad impudentiam. urbani enim perfriictioris oris esse solent, quàm rustici: atque hanc impudentiam, quam frontis urbanæ præmium dicit, proximo versiculo *depositum pudorem* nominat.

SCRIBE TVI GREGIS HVNC] hunc ascribe in amicorum tuorum numerum.

ET FORTEM CR. BON.] *fortem*, vellaborum perferentem, & patientem, minimèque mollem & leuem. vel propriè ἀνδρείον, id est, ad omnia pericula subeunda promptum ac paratum. bonum autem, ἀγαθόν, ἐσθλόν, virum bonum.

X. AD FVSCVM

Aristium.

VRBIS amatorem *Fuscum* saluere iubemus

C Ruris amatores: hac in re scilicet una Multum dissimiles, ad cetera pane gemelli:

Fraternis animis: quicquid negat alter, & alter:

Annuimus pariter, vetuli, notiq; colūbi.

Tu nidum seruas: ego laudo ruris amœni

Riuos, & musco circūlita saxa, nemusq;

Quid queris? viuo, & regno: simul ista reliqui,

Quæ vos ad calū effertis rumore secūdo:

Vtq; sacerdotis fugitiuus, liba recuso:

Pane ego iam mellitis potiore placentis.

Viuere naturæ si conuenienter oportet:

Ponendæq; domo quærenda est area præmum:

Novistine locum potiozem rure beato?

Est ubi plus tepeant hiemes? ubi gratior aura

Leniat & rabiem Canis, & momenta

Cum semel accepit solem furibundus acutum?

Est ubi depellat somnos minus inuida cura?

Deterius Libycis olet, aut nitet herba lapillis?

Purior in vicis aqua tendit rumpere plumbum,

Quàm, quæ per pronum trepidat cum murmure riuum?

Nempe inter varias nutritur silua columnas:

Laudaturque domus, longos quæ prospicit agros.

Naturam expelles furca: tamen usque recurret:

Et mala perrumpet furtim fastidia vino,

Nescit Aquinatè potatia vellera fucum,

Certius accipiet damnum, propiusve mendullis:

Quàm, qui non poterit vero distinguere falsum.

Quæ res plus nimio delectauere secunda:

Mutata quatient. siquid mirabere, pones Inuitus. fuge magna: licet sub paupere tecto

Reges, & regū vita præcurrere amicos.

Ceruus equum pugna melior communibus herbis

Pellebat: donec minor in certamine longo

Implorauit opes hominis, frenūq; recepit.

Sed postquam victor violens discessit ab hoste:

Non equitem dorso, nō frenū depulit ore:

Sic, qui pauperiē veritus, potiore metallis

Libertate caret, dominum vehet improbus atque

Serviet